

[Skatteministeren]

told- og skatteforvaltning på 12 årsværk. Så hr. Jens Thofts antydning af, at sådan et lovforslag blev brugt til at smugle penge ind i Told- og Skattestyrelsen, må jeg på det kraftigste tage afstand fra. Det er et spareforslag, det er et forenklingsforslag, det vil jeg gerne understrege over for hr. Jens Thoft.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg erindrer som ordfører om det, der altså kaldes første etape af selvangivelsesreformen, vores diskussioner her i salen i den meget korte samling, vi havde efter valget i 1988. Da havde vi lejlighed til at drøfte, hvad det egentlig var, vi lavede i denne første etape.

Vi spurgte ministeren, og jeg kan huske, at også dengang var svaret, at man ville styrke borgernes retssikkerhed. Vi havde allerede dengang en diskussion om, hvad den dér retssikkerhed dog var for noget, for det, man mest kunne tolke denne første etape af »reformen« som, mere var et spørgsmål om, at man ville forøge borgernes usikkerhed – ikke retssikkerhed eller retssikkerhed; man ville forøge borgernes usikkerhed.

Det blev illustreret af – og vi kunne høre det igen i dag – at skatteministeren argumenterede for, hvad det var, der var så fremragende ved selvangivelsen, sådan som den blev omlagt i 1988. Jo, disse modbydelige gule felter, som man ikke skulle udfylde, dem ville man nu heller ikke komme til at se for sine øjne. Det var ikke sådan, skatteministeren sagde det; han syntes, de var ubehagelige, de her gule felter, for de forvirrede mange mennesker, og så måtte man finde på noget, der var mere håndterligt for den enkelte skatteyder. Og så var svaret – og det synes jeg er et forunderligt svar – at fjerne dem, sådan at skatteyderne nu end ikke havde vejledningen om, at der altså er nogle felter, hvor skattevæsenet mener at have oplysningerne!

Så sendte man i stedet – og så kaldte man det oplysningskort i stedet – et oplysningskort ud, hvor der kun var hvide felter, og bad den undrende skatteydere om at oplyse suppleringer til skattevæsenets tal, suppleringer til noget, skatteyderne ikke anede hvad var. Det kaldte man første etape af en reform.

Jeg synes, skatteministeren skylder os et bedre svar på, hvorfor det var nødvendigt at lave to etaper.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det var på sin vis fornøjeligt at høre en skatteminister, der i den grad er i opposition til sin egen administration. Man må have to hoveder at tage sig til, hvis man skal kunne forstå det helt.

Ministeren svarede imidlertid ikke på det, der er min store bekymring ved forslaget: Kan de stramme tidsfrister, som er lagt op, overholdes? Fordi der er så stramme tidsfrister, vil mange erhvervsdrivende – fordi de ikke har fået det stemt fuldstændigt af – få indberettet fejlagtige lønangivelser, som efterfølgende, når regnskabet bliver udarbejdet, bliver fundet og korrigeret. Vil det ikke betyde, at der kommer mange ukorrekte årsopgørelser ud til skatteyderne?

Ministeren har jo lovet, at disse opgørelser kommer ud, så snart folk har tilbagesendt den dér forrykte – fortrykte – selvangivelse. Prisen for en meget hurtig tilbagesendelse, som jeg har forståelse for, og som jeg synes kan være meget fornuftig, vil den ikke være, at mange af dem vil være forkerte?

Altså: Kan man overholde de frister, og vil det, at man fremrykker tingene, som det foreslås, ikke betyde, at der kommer mange fejl i de endelige opgørelser?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at det har været utrolig forvirrende for både skattevæsenet og skatteyderne at håndtere oplysningskortene. Jeg vil også gerne spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at det har været utrolig ressource- og personalekrævende at gennemføre ordningen.

Ligeledes vil jeg gerne efterlyse svar på mit spørgsmål i ordførertalen om, hvad besparelserne oprindeligt var beregnede til, og hvad det reelt har kostet.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Først vil jeg sige til hr. Jens Thoft, at når jeg har fremsat lovforslaget nu, så er det, fordi vi føler os overbeviste om, at det er realistisk med de strammere tidsfrister. Men jeg vil da gerne sige til hr. Jens Thoft, at jeg synes bestemt, at vi under udvalgsarbejdet nøje skal undersøge